

Arrest

nr. 227 315 van 10 oktober 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DEJAEGHER
Sint-Janstraat 185
8700 TIELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 11 juli 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 30 juni 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat J. DEJAEGHER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ Westkust op 30.06.2019 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer,
naam: K.
voornaam: A.
geboortedatum: 07.04.1992
(...)
nationaliteit: Algerije

In voorkomend geval, alias: La.(...) A. °07.04.1994; Le (...)A. °07.04.2000

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naartoe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
- 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;
- 12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene wordt vervolgd wegens: (zitting voorzien 10/09/2019 om 9u voor de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen afdeling Brugge, zetelend in correctionele zaken)

1. heling

2. verhandelen/invoeren/productie/vervaardigen en in bezit hebben van gifstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica.

3. Illegaal verblijf

Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 6 jaar dat hem betekend werd op 13.05.2019 in de gevangenis van Brugge (penitentiair complex).

Betrokkene verklaart in het hoorrecht dat hij sinds 1 jaar in België is en dat hij hier graag is. Betrokkene wenst niet terug te keren naar het land van herkomst omdat betrokkene daar niets meer heeft.

Betrokkene heeft nog in geen enkel europees land internationale bescherming (asiel) aangevraagd en ook zijn vingerafdrukken werden nog niet in een ander europees land genomen.

Betrokkene geeft aan dat hij geen medische problemen heeft die zijn terugkeer kunnen belemmeren.

Betrokkene verklaart een vriendin in België te hebben (een Sara in Oostende) en dat hij geen (minderjarige) kinderen heeft hier.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- artikel 74/14 §3,1°: er bestaat een risico op onderduiken

■ artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 1 jaar in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terughrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

ALIAS: Lahlah Aguilas °07.04.1994; Lehlel Ageras °07.04.2000

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten van 21.10.2018; 01.02.2019 en 13.05.2019 die hem betekend werden. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 6 jaar dat hem betekend werd op 13.05.2019. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Betrokkene wordt vervolgd wegens: (zitting voorzien 10/09/2019 om 9u voor de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen afdeling Brugge, zetelend in correctionele zaken) _

1. heling

2. verhandelen/invoeren/productie/vervaardigen en in bezit hebben van gifstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica.

3. Illegaal verblijf

Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 1 jaar in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terughrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Alias: Lahlah Aguilas °07.04.1994; Lehleh Ageras °07.04.2000

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten van 21.10.2018; 01.02.2019 en 13.05.2019 die hem betekend werden. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 6 jaar dat hembetekend werd op 13.05.2019. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Betrokkene wordt vervolgd wegens: (zitting voorzien 10/09/2019 om 9u voor de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen afdeling Brugge, zetelend in correctionele zaken)

1. heling

2. verhandelen/invoeren/productie/vervaardigen en in bezit hebben van gifstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica.

3. Illegaal verblijf

Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart in het hoorrecht dat hij sinds 1 jaar in België is en dat hij hier graag is. Betrokkene wenst niet terug te keren naar het land van herkomst omdat betrokkene daar niets meer heeft.

Betrokkene heeft nog in geen enkel Europees land internationale bescherming (asiel) aangevraagd en ook zijn vingerafdrukken werden nog niet in een ander Europees land genomen.

Betrokkene geeft aan dat hij geen medische problemen heeft die zijn terugkeer kunnen belemmeren.

Betrokkene verklaart een vriendin in België te hebben (een Sara in Oostende) en dat hij geen (minderjarige) kinderen heeft hier. Betrokkene kan zich vanuit het land van herkomst proberen te regulariseren en de relatie te onderhouden.

We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonde. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Algerije een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Vasthouding (...)

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel stelt verzoeker bij wijze van inleiding, "Het bevel om het grondgebied te verlaten en tot vasthouding werd(en) onvoldoende gemotiveerd".

Verzoeker betoogt als volgt:

"Elke beslissing van de administratieve overheid (in casu de Dienst Vreemdelingenzaken) dient conform artikel 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991 de feitelijke gegevens te vermelden die de beslissing schragen en wel in de beslissing zelf.

Het bevel werd onafdoende gemotiveerd op basis van de feitelijke gegevens die specifiek verband houden met verzoeker, waardoor artikel 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991 werd geschonden (stuk 01).

Zelfs al wordt in het bevel verwezen naar artikelen 7, eerste lid, 1°, 3° en 12°, 7, 3de lid en 74/14, §3, 1°, 3° van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dan nog wordt nog niet aan de hand van de feitelijke gegevens uiteengezet op welke manier er een risico zou bestaan dat verzoekster zou proberen onder te duiken.

Het is niet omdat verzoeker niet de vereiste documenten bij zich zou hebben gehad (quod non) of dat hij geen gevolg zou hebben gegeven aan een eerder bevel, dat hij daarom nogmaals zou pogen om onder te duiken.

Verzoeker heeft immers een relatie met een dame uit OOSTENDE en enig andere familie heeft hij niet meer. Hij heeft niemand in ALGERIJE. Verzoeker heeft dan ook een band met dit land.

Daarnaast werd verzoeker dan wel vervolgd voor een bepaalde strafbare feiten, maar men spreekt in de 'Bijlage 13septies' enkel over een vervolging en niet over een veroordeling (stuk 01). Nochtans is een veroordeling het enige wat telt, aangezien men in het Belgisch Strafrecht nog steeds onschuldig is en lijft tot het tegendeel bewezen is.

Verweerster verwijst niet naar een vonnis in haar bevel waarin verzoeker zou veroordeeld zijn (stuk 01), waardoor men er nog steeds van moet uitgaan dat hij onschuldig is en aldus de openbare orde door zijn gedrag niet heeft geschaad.

Dat verzoeker geen gevolg heeft gegeven aan de eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten of het inreisverbod niet zou hebben gerespecteerd, is uiteraard logisch. Verzoeker wil de relatie met zijn vriendin niet in gevaar brengen. Hij wenst zich met haar te settelen. Hij wil haar niet verliezen.

Van een alias heeft hij geen weet. Verzoeker denkt dat men zijn naam ooit verkeerd heeft geregistreerd. Verzoeker heeft zich misschien niet officieel gaan aanmelden bij de bevoegde gemeente of hij beschikte misschien niet over de vereiste documenten, maar verzoeker was in de veronderstelling dat hij zich wel op de correcte wijze had gaan aanmelden. Verzoeker was de taal niet machtig.

Het was pas na enige tijd dat hem werd duidelijk gemaakt dat men hem foutieve informatie had meegedeeld en hij zich toch niet op de correcte wijze en bij de bevoegde instantie had gaan aanmelden. Verzoeker heeft geen reden om onder te duiken in een of ander land, hetzij in een bepaald land illegaal te verblijven. Hij heeft niets of niemand in ALGERIJE. Hij heeft enkel zijn vriendin in BELGIË met wie hij niets liever op legale wijze in BELGIË zou willen verblijven. Waarom zou hij op een illegale manier trachten te verblijven in BELGIË ?

Vervolgens werd het bevel tot vasthouding evenmin afdoende gemotiveerd, aangezien het de facto een identieke motivering betreft. Bijgevolg kan verzoeker erin volstaan naar hetgeen bovenvermeld werd uiteengezet.

Uiteraard maakt verzoeker voorbehoud om m.b.t. dit punt nog bijkomende argumenten aan te halen en bijkomende stukken voor te leggen."

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemd artikel 3 verplicht de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

2.3. Kernpunt van verzoekers betoog is dat er “onafdoend” gemotiveerd werd in verband met de feitelijke gegevens die zijn zaak kenmerken.

2.4. Uit de bestreden beslissing blijkt dat een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven wordt op grond van drie juridische motieven, met name artikel 7, eerste lid, 1°, 3° en 12°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Bij elk van deze drie juridische motieven figuren de feitelijke overwegingen die verzoekers zaak kenmerken. Verder wordt in de bestreden beslissing uiteengezet waarom er een bevel om het grondgebied te verlaten wordt gegeven zonder uitvoerings-termijn. Deze beslissing steunt op twee juridische motieven, met name, artikel 74/14, §3, 1° (risico op onderduiken) en 3° (gevaar voor de openbare orde) van de Vreemdelingenwet. De toepassing van artikel 74/14, §3, 1°, van de Vreemdelingenwet (risico op onderduiken) wordt verder opgesplitst in de toepassing van artikel 1, §2, 1°, 2°, 3°, 4° en 5°, van de Vreemdelingenwet (objectieve criteria inzake het risico op onderduiken). Bij elk juridisch motief figuren opnieuw de feitelijke overwegingen die verzoekers zaak kenmerken.

2.5. Gelet op wat er in de bestreden beslissing kan worden gelezen inzake de toepassing van artikel 74/14, §3, 1° (risico op onderduiken), kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij in zijn verzoekschrift opwerpt dat er niet aan de hand van feitelijke gegevens wordt uiteengezet op welke manier er een risico zou bestaan dat hij zou proberen onder te duiken. Verzoeker kan bezwaarlijk negeren dat de bestreden beslissing stelt:

“Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 1jaar in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggedrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

ALIAS: Lahlah Aguilas °07.04.1994; Lehlel Ageras °07.04.2000

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten van 21.10.2018; 01.02.2019 en 13.05.2019 die hem betekend werden. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 6 jaar dat hem betekend werd op 13.05.2019. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.”

2.6. Verzoeker beroept zich op een relatie met *“een dame uit Oostende”*, maar laat na dit te concretiseren zodat er geen grondslag is voor zijn verwachting om hierover meer motieven in de bestreden beslissing terug te vinden dan *“Betrokkene kan zich vanuit het land van herkomst proberen te regulariseren en de relatie te onderhouden.”* Verzoeker beroept zich voorts op het hebben van *“een band met dit land”*, doch dit wordt evenmin nader toegelicht zodat er opnieuw geen grondslag is voor zijn verwachting om hierover meer motieven in de bestreden beslissing terug te vinden.

2.7. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt dan ook niet aangetoond. Waar verzoeker inhoudelijke kritiek uit op de motieven van de bestreden beslissing bekijkt de Raad het middel vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.8. De vaststelling dat verzoeker niet beschikt over de in artikel 2 van de Vreemdelingenwet bedoelde documenten vormt geen reden op grond waarvan de verwerende partij een risico op onderduiken vaststelt. Dit vormt wel een motief voor de afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker kan dan ook niet gevolgd worden in zijn betoog dat het niet is omdat hij niet de vereiste documenten heeft dat hij daarom zou pogen onder te duiken. Voorts kan het door de verwerende partij vastgestelde risico op onderduiken omdat verzoeker geen gevolg heeft gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten – waarvoor artikel 1, §2, 4° a) van de Vreemdelingenwet de wettelijke grondslag vormt – bezwaarlijk komen te vervallen op grond van verzoekers eenvoudig betoog dat het niet is omdat hij geen gevolg heeft gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten, dat hij daarom zou pogen onder te duiken of dat het logisch is dat hij hieraan geen gevolg gaf vanwege zijn relatie. Evenmin kan het door de verwerende partij vastgestelde risico op onderduiken omdat verzoeker het voorwerp uitmaakt van een nog geldend inreisverbod – waarvoor artikel 1, §2, 5° van de Vreemdelingenwet de wettelijke grondslag vormt – komen te wankelen op grond van verzoekers eenvoudig betoog dat hij dit niet kan respecteren vanwege zijn relatie. Dat verzoeker geen weet heeft van een alias volstaat ook niet om afbreuk te doen aan de toepassing van artikel 1, §2, 2°, van de Vreemdelingenwet (de betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggrijping valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt). Dat verzoeker in de veronderstelling was dat hij zich wel op correcte wijze is gaan aanmelden bij de gemeente en hierbij nog aangeeft dat hij *“de taal”* niet machtig is en dat hij pas later begreep dat hem foutieve informatie inzake aanmelding was meegedeeld, volstaat niet om de vaststelling in de bestreden beslissing te doen wankelen dat hij na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend heeft binnen de door de wet voorziene termijn. Geen enkel motief inzake het risico op onderduiken kan onderuit worden gehaald door verzoekers simpel betoog dat hij geen reden heeft om onder te duiken en niets liever zou willen dan op legale wijze in België te verblijven.

2.9. Verzoekers gehele betoog ten slotte over het feit dat hij nog niet werd veroordeeld voor bepaalde strafbare feiten en dat hij onschuldig is tot het tegendeel bewezen is, kan geen afbreuk doen aan het bevel om het grondgebied te verlaten vermits dit voldoende wordt geschraagd door de door verzoeker niet betwiste vaststellingen dat hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten en het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is. Het houdt in dat zelfs indien verzoekers kritiek op de vaststelling in de bestreden beslissing dat hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden, gegrond is, dit geen aanleiding kan geven tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Het eerste middel is niet gegrond.

2.10. In een tweede middel stelt verzoeker bij wijze van inleiding *“In de motivatie werd geen afdoende rekening gehouden met artikel 3 EVRM”*.

Verzoeker betoogt als volgt:

“Ingevolge de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens volgt dat een uitzetting in verband met de medische toestand van de uit te zetten persoon onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dringende redenen van humanitaire aard, bij gebreke aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land waarnaar wordt uitgezet, in strijd kan zijn met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EHRM 2 mei 1997 in de zaak D. tegen het Verenigd Koninkrijk (St. Kitts), ECLI:CE:ECHR:1997:0502JUD003024096, RV 1997/70; EHRM 6 februari 2001 in de zaak Bensaid tegen het Verenigd Koninkrijk, ECLI:CE:ECHR:2001:0206JUD004459998; en EHRM 27 mei 2008 in de zaak N. tegen het Verenigd Koninkrijk, ECLI:CE:ECHR:2008:0527JUD002656505, JV 2008/266; EHRM 13 december 2016, nr. 41738/10, ECLI:CE:ECHR).

In casu is verzoeker inderdaad ziek.

Verzoeker wenst dan ook uitdrukkelijk voorbehoud te maken om m.b.t. dit punt nog bijkomende argumenten aan te halen en bijkomende stukken voor te leggen.”

2.11. Verzoeker is van oordeel dat de bestreden beslissing artikel 3 van het EVRM schendt omdat hij ziek is, doch dit wordt niet nader geconcretiseerd, laat staan aangetoond. De Raad kan verweerder gelet op het gehoorverslag van 30 juni 2019 dat zich bevindt in het administratief dossier helemaal volgen wanneer hij in zijn nota opmerkt, *“De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoeker geen enkel begin van bewijs bijbrengt van een ziekte die hem dan ook nog eens zou verhinderen om terug te keren naar het land van herkomst. Integendeel verklaarde verzoeker in het hoorformulier dat hij niet leed aan ziekte die hem belemmerde om de te reizen of terug te keren naar het herkomstland. Het (...) middel mist iedere ernst.”*

Het tweede middel is ongegrond.

2.12. In een derde middel stelt verzoeker bij wijze van inleiding, *“In de motivatie werd geen afdoende rekening gehouden met artikel 8 EVRM.”*

Verzoeker betoogt als volgt:

“Bij afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten werd al eerder het argument van artikel 8 EVRM aanvaard (RvS 30 april 1992, nr. 39.281; 17 september 1992, nr. 40.357; 8 oktober 1992, nr. 40.665; 29 oktober 1992, nr. 40.929, T. Vreemd. 1993, 1116; 20 april 1994, nr. 46.943; 20 juli 1994, nr. 48.653; 19 augustus 1994, nr. 48.743; 4 december 1997, nr. 69.979, Pas. 1997, IV, 110, enz...).

Artikel 8 EVRM bepaalt dat eenieder het recht heeft op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

Verzoeker heeft een ernstige en stabiele relatie met een dame uit OOSTENDE. Zij hebben recht op een gezinsleven.

Wanneer verzoeker d.m.v. van een uitwijzingsmaatregel dient terug te keren naar ALGERIJE, is het onmogelijk voor hem om contact te hebben met haar gezin.

Verzoeker wenst dan ook uitdrukkelijk voorbehoud te maken om m.b.t. dit punt nog bijkomende argumenten aan te halen en bijkomende stukken voor te leggen.”

2.13. Verzoeker beroept zich op een gezinsleven met *“een dame uit Oostende”* doch hij laat na dit te concretiseren, laat staan aan te tonen. Verzoeker toont dus niet aan dat hij met *“een dame uit Oostende”* een beschermenswaardig gezinsleven leidt in de zin van artikel 8 van het EVRM, minstens toont hij niet aan dat de vaststelling in de bestreden beslissing *“Betrokkene kan zich vanuit het land van herkomst proberen te regulariseren en de relatie te onderhouden”* strijdig is met dit verdragsartikel. Verzoeker betoogt wel maar toont niet aan dat het voor hem onmogelijk is om vanuit Algerije contact te hebben met *“haar gezin”*.

2.14. Verzoeker concretiseert op geen enkele wijze dat hij hier een privéleven leidt in de zin van artikel 8 van het EVRM, laat staan dat hij dit aantoonst.

Het derde middel is dan ook ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA